

Este tot o manifestare a egoismului, de fapt?

Este nu atât a egoismului, cât a copilului neîubit, care nu s-a vindecat, n-a neiertat, n-a depășit. Trăiește încă în psihismul acesta, sunt niște tipare pe creier, pe care specialiștii le numesc scheme de adaptare sau de inadaptare. Și astea intră imediat în funcție. Să vezi ditamai omul, poate să fie profesor, și deodată, când i se întâmplă o chestie de asta, devine copilul de cinci ani, când se înfurie sau se întristează. Dacă se trântea pe jos, acum o să trântască ușa și o să plece, dacă se băga sub masă, acum o să intre în chilie și o să-și închieie ușa, deci o să facă așa până când vindecăm copilul acela. Noi am venit

aici să ne vindecăm și apoi să ne sfințim. Sfințenia, sfințirea, înduhovnicirea vine după vindecare.

Acesta e un lucru foarte greu de înțeles. Adică nu atât greu de înțeles, cât lucrul la care foarte puțini se gândesc: că într-o mănăstire, sau în biserică, în general, mai întâi trebuie să ne vindecăm și pe urmă să ne sfințim.

Exact! E spital. Asta este. De aia S-a jertfit, de aceea El este vindecătorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Sursa: **Maica Siluana Vlad**, *Cu Hristos te întâlnești, mai întâi, în iad. Convorbiri despre disperare, căutare, durere și mântuire*, Editura Lumea Crediinței

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 29 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 30 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur
Vineri 1 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 2 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Întâmpinarea Domnului
	18:00	Vecernia
Duminică 3 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 32-a după Rusalii, a lui Zaheu

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la Buletinul Online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

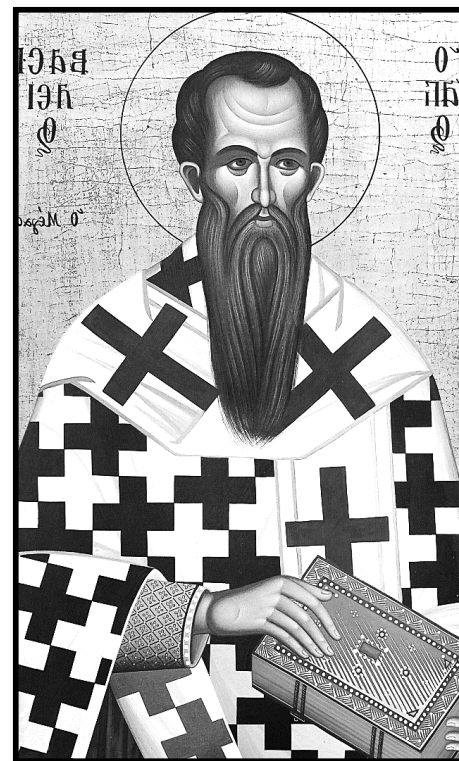
SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.” – Efeseni 5, 15-16

Nr. 283 / 27 ianuarie 2019

RUGĂCIUNEA

Când te rogi, ai grijă să nu ceri cele necuvenite în locul celor cuvenite, stârnind mânia Domnului; să nu ceri bani, slavă lumească, putere sau orice altceva din cele pe care le-aduc acestea, ci să ceri Împărăția lui Dumnezeu și El îți va da toate cele de trebuință trupului, precum Însuși Domnul spune: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33). Iar pentru rugaciune, iubitele, există două moduri: primul este al preamării cu umilință, iar al doilea, care stă în urmă, este al cererii. Așadar, când te rogi, să nu începi cu cererea, ca să nu arăți că te rogi lui Dumnezeu silit de nevoie. La începutul rugăciunii, deci, uită de tine, de soție, de copii; lasă pământul, întinde-ți brațele spre cer; lasă toată făptura văzută și nevăzută și începe prin a preamări pe Cel care le-a făcut pe toate; și preamărindu-L pe El, să nu-ți rătăcească mintea încoace și încolo, nici să nu băsmesti ca păgânii, ci, culegând din cele spuse în

SFÂNTUL
VASILE CEL MARE

330 – 379

dumnezeieștile Scripturi, așa să zici: „Binecuvântat ești, Doamne, Cel îndelung-răbdător și fără de răutate, Care în toate zilele Te arăți îndurător față de greșalele mele și tuturor ai dat darul pocăinței. Căci pentru aceasta treci sub tăcere și ierți, Doamne, ca să Te preamărim pe Tine, Cel ce dai din iubire mântuire neamului nostru omenesc, uneori insuflând teamă, alteori îndemnând, și mai întâi prin proorocii folosindu-ne, iar în vremea din urmă prin venirea Hristosului Tău cercetându-ne. Că Tu ești Cel ce ne-ai făcut pe noi, și nu noi, și Tu ești Dumnezeuul nostru.” (cf. Ps. 99, 2) [...]

Cel care vrea să fie ajutat de Dumnezeu nu-și părăsește datoria; și pe cel care nu-și părăsește datoria, nu-l părăsește niciodată ajutorul dumnezeiesc. Se cuvine, așadar, să nu-l osândească conștiința pentru nimic și așa să ceară ajutorul dumnezeiesc. Dar să nu ceară cu nepăsare, ci cu toată încordarea minții, pentru că, altfel, nu numai că nu va primi cele cerute, ci mai degrabă va mânia pe Stăpân; pentru că El nu privește numai la omul cel din afară, ca oamenii, ci cercetează și pe cel lăuntric.

Așadar, dacă stai înaintea lui Dumnezeu așa cum se cuvine și Îi dăruiești toate puterile tale, să nu încetezi până ce nu vei primi ce ai cerut; dar dacă conștiința ta te muștră ca mândru și dacă, deși poți, nu te rogi cu toată concentrarea, să nu îndrăznești să vii înaintea lui

Dumnezeu, ca să nu ți se facă rugăciunea ta păcat. Dacă însă, slăbit de păcat, nu poți să te rogi cu stăruință, silește-te atât cât poți și stăruie stând înaintea lui Dumnezeu, cu mintea concentrată către El, rugându-L să fie alături de tine; și Dumnezeu te va ierta, că nu din dispreț, ci din slăbiciune nu stai înaintea Lui așa cum se cuvine. Dacă așa te silești spre tot lucrul bun, să nu încetezi până ce nu vei primi ceea ce ceri, ci să bați cu răbdare la ușa Lui, căutând împlinirea cererii tale.

Sursa: **Sfântul Vasile cel Mare**, *Constituțiile ascetice*, Editura I.B.M.O., București, 2009

PĂRINTELE IOACHIM PARR

DESPRE IUBIRE

Este posibil ca astăzi mulți dintre noi să aibă niște relații complicate și încordate cu careva dintre semenii. Poate că nu s-a pronunțat niciun cuvânt jignitor, dar ne bântuie tot felul de gânduri. Poate că supărarea pe care o avem față de cineva s-a acumulat în mai mult timp. Nu avem pe cineva la inimă și pur și simplu încercăm să evităm întâlnirile cu acea persoană. Dar acest lucru nu are rezultatele dorite, căci, de fiecare dată când ne vedem, în noi apare un sentiment

MAICA SILUANA VLAD

SFINȚENIA, SFINȚIREA, ÎNDUHOVNICIREA VINDE DUPĂ VINDECARE

Or, la noi în mănăstire, când venim întâi, conștientizăm aceste neputințe, le înțelegem care sunt și pornim lupta cu ele. Întâi ne împăcăm cu mama și cu tata, după aceea, ne despărțim de ei, pentru că dacă nu mă împac și nu iert toate aceste dureri pe care le-am avut, nu mă pot lepăda. Porunca e: cine se căsătorește, să se lepede de mamă și de tată și să urmeze nevasta. Cine se face mireasa lui Hristos se leapădă de tată și de mamă.

Această lepădare e musai, dar trebuie să fie o lepădare în Hristos, o lepădare cu dragoste, cu iertare, cu înțelegere, cu vindecare a acestor răni. Că altminteri, voi căuta mamă în stareță, și să fie numai mama mea, tată în duhovnic, și să fie numai tatăl meu și tot timpul voi fi în concurența care a fost între mine și sora mea, între mine și fratele meu. Deci, o prelungire a vieții de acasă. Și Dumnezeu e folosit: „Doamne, dă-mi să fiu eu primul! Dă-mi, Doamne, să am rugăciune, să mă împărtășesc, să...” putem merge până la chestii copilăroase, ca „Domnul din împărtășanie să fie mai mare la mine decât la cealaltă...”

neplăcut. De ce? Deoarece nu avem dragoste. Ce avem de făcut? Trebuie să-i facem loc acelui semen în inima noastră și să ne rugăm pentru el, să ne rugăm toată ziua, să-L rugăm pe Dumnezeu să ne îmblânzească inima, să ne învețe să iubim.

Oamenii pot să fie răutăcioși, nervoși, supărați, nu pentru că le place să fie așa, ci din cauză că nu știu să calce peste ei înșiși. Se află în captivitatea propriului „eu”. Noi însă, fiind creștini, trebuie să ne rugăm pentru ei. Noi trebuie să ne cerem iertare primii.

Poate că de-a lungul zilei cineva este supărat pe noi, se enervează și așa se întâmplă de mult timp. Sau cineva crede că este tratat incorect și se comportă cu noi cu răceală, iar altora le arată amabilitate și așa e mereu. De ce se întâmplă astfel? Deoarece ne gândim numai la noi. Nu putem să trăim împreună fără iubire. Fără iubirea pentru Dumnezeu este imposibil să-l iubim pe aproapele, iar fără iubirea aproapelui este imposibil să-L iubim pe Dumnezeu. Nu este ușor de înțeles, este un lucru prea greu pentru lume. În lume acționează alte principii. Ne alegem prietenii pornind de la premisa cine ne place și cui plăcem. În general, în viața creștină, Dumnezeu este Cel ce Îi alege pe oamenii care se află alături de noi. Alege și ne dă porunca să-l iubim pe toți.

Sursa: **Schiarhimandritul Ioachim Parr**, *Să nu preferi nimic iubirii lui Hristos*, vol.1, Editura Egumenița